

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz Peterburga 13. jan.

[Izv. dop.]

Angleški veliki časniki kakor „Standard“, „Morning Post“, „Telegraph“ in tudi nekateri nemški so Rusiji v vsem sovražni, zato pa tudi njeno zmernost, s katero je postopala iz globočega proračuna v Carigradu, tako tolmačijo, kakor da bi bila naša vojska preslaba in da bi bile naše materialne priprave za vojno pomanjkljive. S tem so te novine in njih vdihovalci podpirali tudi Turčijo in njeno politiko uporstva proti reformam, ki bi bile vojni konec storile za zdaj. Kakor nas to kavkanje sovragov Slavjanstva boli, vendar smo tu preverjeni, da bode le kratko časa trajalo. Kmalu bodo dejanja podučila svet, da so naša dela drugačna, kmalu bode jasno, da je Rusija od popustka do popustka hodila na Carigradske konferenci le iz tega uzroka, da je Evropi priliko dala izprobovat vse šanse mirnega rešenja iztočnega vprašanja. Konferenca bode imela ta rezultat, da bode staro Evropo, starokopitno diplomacijo podučila, da orijentalno vprašanje se ne da z mirom in s papirjem zakopati, nego ga je treba s krvjo zlepti; podučeni bodo zdaj evropski diplomatje, da njih skupni diplomatični pritisk na porto nij mogel Turkov na to spraviti, da bi bili drugačno stališče nasproti kristijanom zavzeli, nego ga od nekedaj imajo, k večjemu, da svoje prazne nikdar izpolnene obljube ponavljajo, a niti poroštev za nje ne dajejo, ni ne dovolijo. Skupno ravnanje držav je ostalo brezvspešno, in Rusija ima roke razvezane, pravi jeden prvih ruskih listov.

Iz vsega tega pa nikakor ne izvira, da bi morala ruska armada precej v Turčijo marširati, kadar konferenca svoje nedelo konča. Narobe: mogoče je, da bode Rusija še nekaj čakala in popolnem pripravila se za tako odločilno vojevanje, kakor ga treba za vrlo kravovo končno rešenje orijentalnega vprašanja. Rusija dobro vé, da je Turčija zdaj po srbske in črnogorske vojske smrtno iztočena in finančno tako izžeta, da jej vsak dan odlašanja neizmerno škoduje. Pač Turki vlačijo na vrat na nos vojsko vkup. Ali ta vojska se sama strašno slabi, ker grozno strada in v vsem pomanjkanje trpi. Rusija bode torej znala pravi trenotek izbrati, kedaj ona udari; ali precej, ali morda celo še le čez nekaj tednov ali mesecev.

Magjarska lojalnost.

Veliki magjarski agitator Košut je pisal svojim volilcem v Czegled dolgo pismo, v katerem se magjarski značaj jasno pokazuje. Košut pravi, da ne pojde v državni zbor ogerski, temuč, da je bila njegova volitev samo demonstracija za njegovo protislovansko in turkoljubo orijentalno politiko. Zdaj so se vse magjarske stranke za to Košutovo politiko izrekle. Odločilni krogi bodo torej dobro storili, pravi Košut, s čuti magjarskega naroda računati, če ne, bode ta narod vladalcem pokorščino odpovedal. Košut potlej nesramno naravnost daje razumeti svoj svet, naj magjarski vojaki, kakor so leta 1859 in leta 1866 delali, tudi zdaj delajo, če bi bili komandirani z Rusi vred ali Rusom na strani vojevati, namreč naj „belo ruto“ pri-

pravljeno imajo, to je, sovražniku precej udaté se. Magjar torej se drzne javno pozivati svoje rojake k nepokorščini svojemu vrhovnemu vojnemu velitelju.

Magjarski kakor tudi judovsko-nemški listi vedno ščujejo proti slovanske Rusiji in bi radi, da bi naša avstrijska vojska, mej katero je vsaj polovica samih Slovanov, šla v smrtni boj proti onej Rusiji, ki je 1849. leta naše cesarstvo rešila in v katerej živi bratsko in sorodno nam pleme. Ko sta slovanska poslanca dr. Meznik in dr. Vošnjak v državnem zboru baš nasproti tem magjarsko-judovskemu ščuvanjem odločno izrekla, da avstrijski Slovanje nikdar ne želé vojske s sorodno si Rusijo, oj! kak krik je bil baš v magjarskem in nemškem častnikarstvu zoper tako „nelojalnost“. Kje so tisti karajoči patrijotje zdaj, Košutu in Magjarom nasproti?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. januarja.

Iz Prage so dunajski judovski listi o Černjajevem prinesli vest, da je ta vrli general iz Rusije izgnan. To je grda laž. Še 13. januarja ob ruskem novem letu je carjev brat, veliki knez in prvi vojni poveljnik Nikolaj iz Kišeneva v Prago telegrafično srečno novo leto voščil, kot zahvala za enako čestitanje. To je najboljši dokaz laži „Tagblat-tove“ in „Laib. Ztg.“

Mnogi češki listi, mej temi glavna „Pokrok“ in „Narodni listi“, bili so konfiscirani zaradi člankov, v katerih so govorili kako Čehi mislijo o dejanji policije, ki je generala Černjajeva iz Prage izgnala. „Politik“ nij bila konfiscirana in prinaša izvrsten članek, v ka-

Listek.

Prižigalec.

Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Šesto poglavje.

(Dalje.)

Tako z majheno Jerico. — Njene misli so se morale obrniti v novo mer, njen duh moral je dobiti nove hrane in njeno dušo je morala razsvetliti nova luč, predno so se na njej mogli izpolniti višji nameni, za katere je bila ustvarjena.

Nekaj tacega je slutil tudi Trueman in to ga je vznemirjalo. Vendar nij poskusil otroka strahovati; vedel nij, kaj bi storil in zato nij storil ničesar.

Viljem je skusil enkrat ali dvakrat ustaviti njene grde besede; a kmalu je to opustil, ker se nikakor nij zmenila za to. Zdržati se nij mogel, da se ne bi posmehljaval njeni otročji jezi, tudi je bil primoran nekoliko z njo

čutiti ter je skoro želel, da bi se sam razprl z Nani, ter jej svoje misli o njenem značaju mogel izraziti s par hudimi zaušnicami. A predobro odgojen od blage matere, spoznal je, da je Jerica kaj vroče krvi, ter je počel razumevati, zakaj jo je vsak za hudobnico držal.

Ko je Jerica nekoliko časa psovala Nani, nehala je sama od sebe; vendar jej je ostal nek neprijeten izraz na obličji, oni stari izraz ki se je vselej pokazal, če je bila razjarjena. A kmalu je izginil; in ko je malo pozneje zvečer prišla gospa Sullivanova, bila je Jerica vesela in radostna, ter je dopadljivo poslušala, ko je Trueman najprisrčnejše zahvalil se njej za storjeno mu delo. Ko je Viljem z materjo odhajal, voščila mu je tako prijazno lahko noč ter ga tako ljubeznjivo prosila, naj jo zopet obiše in oči so se jej tako močno svetile, ko je v vratih stala in Truemana za roko držala, da je rekel, ko hitro ga nij več mogla Jerica slišati:

„Ka ne, mati, čudna majhena stvarica je? A jaz jo vendar rad imam.“

Sedmo poglavje.

Vzdihla pesen je molitev,
Padanje solze, pogled
V raj očesa, ko nikogar
Blizu nij, razun Boga.

Teško bi bilo najti dva otroka, oba iz nizkega bolj ubogega stanu, katerih razmere bi bile v bolj popolnem nasprotju, kot so bile razmere Jeričine in Viljemove. Jeričine dogodbe čitatelj uže nekoliko pozna. Zanimarjena sirota je užila malo one odgoje in še manj one ljubezni, katero je Viljem zmirom užival. Mož gospe Sullivanove je bil prebrisan duhovnik na kmetih; ker pa je umrl, ko je Viljem bil še otrok, in je kaj malo zapustil za vzdrževanje svoje rodovine, vrnila se je vdova k svojemu očetu ter je otroka vzela s soboj. Stari mož je potreboval svoje hčeri; kajti smrt je spravila vse iz njegove hiše, odkar jo je bila hči zapustila, in bil je popolnem osamljen.

Od tega časa so vsi trije skup živeli v skromnem blagostanji; res so bili ubogi, a pridnost in zmernost ste jih varovali pomanj-

terem razjasnuje, da češki narod bode take prvoborce in junake Slovanstva vedno slavil.

Dalmatinski deželni zbor se je 16. t. m. odprl. Uže 15. je namestnik Rodič predstavil predsednika.

Iz **Pešte** se dunajskemu listu brzojavlja 15. januarja: Ministerska kriza se vidi neizogibno gotova. Ministri so popolnem brez vsega sveta in se ogibajo prijateljem odgovarjati, kako stoje stvari. V ministerskem svetu sta bila Szell in Wenkheim za popustljivost in dogovarjanje, ali Tisza odločno proti. Cesar baje misli nekeve strankarske vodje poklicati, da sliši njih mnenje.

Ogerski minister Tisza uže kar vse priprave dela za ustanovljenje samostalne ogerske banke. — Cislejtsko ministerstvo pa je pasivno in gleda. Nič se ne čuje od njega, toži „N. fr. Pr.“, katere je vsled tega uže strah.

Vnanje države.

Iz **Carigrada** telegram poroča 15. januarja: Angleški zastopnik Salisbury je povedal v imenu svojih tovarišev zastopniku porte zmanjšane predloge velevlasti in je dejal, da, če jim porta ne pritrdi, ima on ukaz, nazaj pomakniti se. Drugi zastopniki so po vrsti ravno tako rekli. Turški zastopnik Safvet-paša je dejal, da obžaluje ta sklep konferenčni, o čemer pa mora porti poročati. On misli, da je nemogoče Turčiji popustiti v dveh točkah, katere je uže odbila, namreč glede evropske nadzorne komisije in imenovanja guvernerjev po krščanskih vladah, ker s tem bi bila neodvisnost porte oskrunjena. Sicer pa bode porta to poročilo v pretes vzela. V prihodnji seji bode končni odgovor oddal, pravi. Prihodnja seja bode v četrtek ali soboto. Ta čas pa se veliki turški svet 180 udov, iz vseh dostojanstvenikov sestavljen, snide in sklene odgovor. Ako porta, kar je verjetno, odbije, potem bodo vsi poslaniki odpotovali.

Tako se glasi zadnje oficijalno poročilo. In tako so diplomatje nam uže v četrtič še za en teden neprekljicljivo zadnjikrat predstavili. Zdaj bode menda vendar res zadnjikrat. Ker če bode toliko turških fanatikov skupaj prišlo na posvete, sklenili bodo skoro gotovo vojsko. Tudi vladna in uradna dunajska „Wien. Abpst.“ je moljčljiva usta odprla in nam Avstrijcem povedala v zadnjem listu, da je upanje, mir ohraniti, izginilo.

Bulgarski revolucionarni odbor se je baje izjavil, da bode Rusija, kadar do boja pride, tako dolgo vojevala in ne prej miru sklenila, dokler ne zadobi Bulgarija tacega mesta, kakor ga ima Srbija, to je, dejansko neodvisnost.

V zbornici **francoskih** poslancev se je po zopetnem sestopu vnel živahen prizor mej bonapartisti in republikanci. Bonapartisti so namreč trdili, da so takozvane „mešane komisije“ potrebne in če se jim zločinstvo očita, to zločinstvo se nikakor nij tako grozovito, kakor ona, ki jih je republika uže od nekdanj doprinasala; dalje so trdili, da je republika še vselej prišla s tem na krmilo, da je naredila državni prevrat. Republikanci so jih na to dobro izplačali.

V Perugiji na **Italijanskem** so vojaki te dni igrali kraljevo himno, a bili so izsikani in izžvižgani. Ko je mestni župan prefekta vprašal, kaj naj stori proti razsajalcem, odgovoril mu je ta: „Nič! Bilo je prav ne-spametno, narod s himno provocirati.“ Čudne besede iz ust kraljevega prefekta in le v svobodnej Italiji in Angliji mogoče!

Na **Nemškem** je izmeje 397 volitev v državno zborišče znanih dozda 358, a 65 jih pride v ožjo volitev. Voljenih je 95 nacionalno-liberalcev, 89 katolikov, 27 konservativcev, 27 pa pristašev nemško-državne stranke, 18 naprednjakov, 10 socijalnih demokratov, 11 Poljakov, 6 elsaskih avtonomistov, 3 elsaski protestovci in 7 takih, ki nikamor ne spadajo.

Uradni list „Reichsanzeiger“ preklicuje, da bi bil nemški zastopnik na carigradske konferencki posebno odločno stališče zastopal. Te vesti je širil francoski vir. Nemški zastopnik ima le nalog sporazumno z družimi zastopniki evropskimi delovati.

Dopisi.

Iz **Žavca** 16. jan. [Izv. dop.] Danes kot na god sv. Antona, praznuje prečastiti gospod Anton Žuža, častiti korar lavantinski, dekan in nadžupnik na Laškem svoje 77 godovanje; mož, ki je v večjih obzirih našega spoštovanja vreden. On nij le najstarejši še služeči duhoven lavantinske škofije, ampak tudi narodnjak z dušo in telom. Uže nekdanj ko so še take prikazni redke bile, bil je on vedno krepek steber štajerskih Slovencev, vedno zdatni podpornik slovenskega društva, posebno časnikarstva, kar je tudi še do danes ostal. Znan je tudi kot veliki podpornik ubogih dijakov in revežev sploh, kakor tudi kot podpiratelj in dobrotnik narodne šole in učeče se mladine, za kar je ravno preteklo leto znamenje priznanja in zasluška od presvitlega cesarja prejel.

Kot svojemu rojaku, mu zaključimo Žavčani iz dna srca: „Bog vas ohrani še mnoga leta zdrave in zadovoljne.“

Iz slovenskega štajerja 15. januarja. [Izv. dop.] Čitali smo v „Slovenskem Narodu“, kako razjeda črv nesloge deblo vajemnega narodnega delovanja našega prebivalstva. Zares moramo izdihniti „nesrečna minuta“, v kateri se je sploh v razne trge ugnjezdila boginja Morana na polje občnega napredka. — In to prečudno prikazen zapazujemo povsodi; da, malo izjem imamo. — O nejejinosti se povsod pritožuje razumništvo, bodi si v tem ali onem početju. Oh, boginja Lada zakaj ne razpneš svojih mogočnih perutij nad uboge sinove majke Slave?! Ti pa Perun pošlji bliske mej take trmaste, sebične osebe; izroči jih bogu Stribogu in naj jih nese prej nego je treba v pozabljenost. — Žabe regljajo, dokler kamena ne vržeš v vodo, ali pa ne mahneš po vodi; potem pa omolknejo; taka bi se tudi godila takim žabam, katere regljajo od zore do mraka; od mraka do dne in sejejo ljuliko nesloge. Potem bode Dažbog pošiljal ogrevajoče žarke sloge mej naše Slovence; obdajal jih bode plašč ljubavi in Svarog bode ukazal, naj nam milejše zvezdice migljajo.

Poziv!

Ustanoviti se hoče v Ljubljani zavod, kateri bi skrbel za to, da dobijo za vsakdanji kruh boreči se reveži izdatno in zdravo kosilo po najnižji ceni.

Da pa more tak zavod obstati, potreba je, da premožnejši prebivalci podpirajo to dobrodejno podvzetje z doneski.

V to svrhu naj bi se ustanovilo društvo pod imenom: „Ljubljanska ljudska kuhinja“, katero bi imelo nalogo, da izvrši zgoraj navedeni namen.

Vabijo se torej vsi oni gospodje, kakor tudi gospe, ki so pri volji temu društvu pristopiti, da naznanijo svoj pristop gosp. mestnemu blagajniku Hengthalerju.

V Ljubljani dne 28. januarja 1877.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj zopet konfisciran zaradi članka: „Petdesetletnica slovanske ideje“, ki predmet svojega naslova popolno akademično razlaga in misli razvija, katere je Šafariku in Kolarju cenzura absolutizma tiskati dovoljevala.

kanja. Viljem je bil ponos svoje matere, nje nada, nje neprestana misel. Ta se nij odtegnila nobenemu delu ali trudu, da bi le skrbela za njegovo telesno blagostanje, za njegovo srečo in za pomnoženje njegovih vednostij in kreposti.

Čudno dovolj bi bilo, ko bi ne bila ponosna na mladega sina, kateremu so izvenredna lepota njegova pridobljivo srce in zgodnja znamenja močate in blage njegove narave celo mej tuji pridobivali prijateljev. Bil je kaj zal otrok.

Zanimivo pa je bilo, da je sedaj skoro trinajstletni deček se odlikoval s popolnem drugačnimi prednostmi, kot je navadna deška lepota, ki se kaže le v lepih kodrih, črnih očeh in cvetočih licih. Bilo je njegovo široko in visoko čelo, jasnost in mirnost njegovih modrih oči, pomenljiva usta, ki so se videla tako določna in vendar tako mila, dobro razvita postava in pa barva njegovega obličja, ki so obetale krepkega moža. Nikdo nij mogel pol ure občevati z dečkom, da bi ga ne bil ljubil in občudoval. Prirojeno mu je bilo toplo srce in blaga miloba, kateri ste lju-

bezen njegove matere in smehljanje sveta gojili; prirojena mu je bila izvenredna veselost, umerjena po naravni uljudnosti proti starejšim in imenitnejšim ljudem; prirojena mu je bila nagla razumnost, lahka zgovornost, odkritosrčno sočutje za tujo radost in žalost; pa dovelj, bil je one genialne narave, ki pridobiva srca, a nikdo ne ve, kako. Prerad se je učil in mati ga je neprenehoma do dvanajstega leta pošiljala v šolo. Sinovi ubogih staršev uživajo po velikih naših mestih pri odgoji skoro vse koristi, katere drugod more le bogastvo podeliti, in Viljem je imel najizvrstnejše zmožnosti in mati ga je neprestano spodbujala, ter mu prigovarjala, naj ne zamudi najmanjše prilike; tako si je bil nabral premnogo vednosti, ki se pri dečkih njegovih let le redkokedaj nahajajo.

Ko je imel dvanajst let, ponudila se mu je najlepša prilika, da bi vstopil pri nekem lekarničarju, ki je imel veliko opravila v mestu ter je potreboval dečka, ki bi mu v prodajalnici pomagal. Plačilo od gospoda Bray'a ponudeno, res nij bilo veliko, a bila je nada,

da bi mu je povišal; vsakakor pa je bila za okoliščine, v katerih je Viljem živel, lepa prilika, katere nij smel prezirati. Kolikor tudi rad je bedel pri svojih knjigah, vendar se je uže davno želel po delu, s katerim bi rodini lahko olajševal težko breme neprestanega napenjanja. Mati in stari oče sta mu privolila in tako je radosten sprejel ponudbo gospoda Bray'a.

Doma so ga težko pogrešali, ker je v tednu spaval pri svojem gospodarju, imel je le redkoma toliko časa na nagloma obiskati svojo mater, razen v soboto večer, ko je prišel na noč domov, kjer je tudi čez nedeljo ostal. Po takem je bil soboto večer gospe Sullivanovej najlepši večer in nedelja jej je bila še bolj blagoslovljen dan, kot kedaj koli poprej.

Ko je Viljem oni večer, o katerem smo govorili, prišel z materjo v sobo, vsedel se je ž njo in z gospod Cooperjem ter se je celo uro ž njima kaj živo pogovarjal. Viljem nij nikdar prišel domov, da ne bi bil imel mnogo pripovedovati o dogodbah preteklega tedna;

— (Odlikovanje.) Novomeški pater Sigmund Jeraj in nadučitelj mokronoški Potokar sta dobila, prvi zlati, drugi srebrni križec za zasluge kot učitelja.

— (Iz seje kranjskega deželnega odbora 13. januarja.) Občini Jablaniške na Notranjskem se je dovolilo 200 gold. povračila stroškov za mejne straže ob času živinske kuge v sosednji deželi. — Dopis deželnega šolskega sveta, da se služba nadučitelja v Šent-Vidu pri Zatičini zaradi nekaterih nepravilnosti, ki so se pri prvem razpisu in predlogu za oddajo te službe dogodile, vnovič razpiše, vzel se je na znanje. — Služba vrtarskega pomočnika na deželni vinstveni in sadjarski šoli na Slapu se je oddala Josipu Skala, bivšemu učencu te šole; grof Saurauova mašna ustanova pa duhovnemu deficitu Jožefu Strbencu. — Sklenilo se je, da se rastlinska zbirka (herbarij) pokojnega barona Nikomeda Rasterna kupi za deželni muzej. — Sklenilo se je, da se za šolske otroke iz Štajerskega, ki obiskujejo ljudsko šolo v Šent-Gotthardu, in za otroke iz Primorskega, ki obiskujejo ljudsko šolo Vremsko, zahteva od štajerske in primorske dežele primerna subvencija k stroškom omenjenih šol.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 21. t. m. se bode prvič predstavljala Nestroyeva burka v 4 dejanjih „Pavliha“. Naš marljivi kapelnik, g. Stöckl, je zložil 8 številček petja tej burki. Ta moment, potem, da naše občinstvo Nestroyeve burke čisla in da je predstava po dolgem prestanku 14. dnij in pred semnjem utegne pripomoči, da bode gledališče polno.

— (Vabljenje.) Kamniška narodna čitalnica napravi v nedeljo dne 21. t. m. veselico s sledečim programom: 1. Kranjska dežela, samospjev s spremljevanjem na glasoviru. 2. Planinar, čveterospjev. 3. Gluh mora biti, burka v 1 dejanji. 4. Ples. Vljudno se vabijo vsi častiti gg. udje k obilnej udeležbi, ki naj blagovole tudi sposobne neude soboj pripeljati. Začetek ob 7½ uri. Odbor.

— (Umrlo) je v Ljubljani leta 1876 vsega skupaj 874 oseb, in sicer 454 moškega, 420 pa ženskega spola. K tem pa niso všteti oni, ki so iz dežele prišli zdraviti se v ljubljansko deželno bolnišnico, pa so tam umrli.

— (Telegrami) po 30 kr. za 10 besed, ki so bili dozdej samo provizorično uvedeni, uvedli so se zdaj stanovito. Za vsako besedo črez 10 plačati se mora 2 kr.

— (Na železnici) hrvatske je — kakor se nam piše — 14. t. m. podkopal hroudurik „Vrabec“ progo mej Zagrebom in Podosedom nad 15 do 16 metrov dolgoti tako zelo, da je vlak, ki redno ¾ 11 prihaja na Zidani most, dospel tjakaj stoprv proti ½ 1. Vlak 556, ki odrine iz Zidanega mosta ob 1. uri po polu dne in 551, ki prihaja ob 3. uri tjakaj, sta morala čisto izostati. Promet tovornega blaga jo celo vstavljen; osebe morajo prestopiti na omenjenem kraji v tam čakajoči drugi vlak, ravno tako se tudi prenaša hitrovožno blago (Eilgut & Gepäck). Skoraj gotovo je, da se ves promet 15. januarja po polu dne na celej progi odpre.

— (Iz Št. Jurja) ob južni železnici se nam piše: Cesar je tukajšnjemu gasilnemu društvu 200 gld. podaril; isto tako je podarila tudi direkcija štajerske dež. hranilnice 100 gld.

— (Spomlad.) Od Brežic se nam piše 15. jan.: Vsled toplega vremena pri nas na spodnjem Štajerskem uže cveto sledeče cvetice: Marjetica, regrat, zvončki, pomladni žafran, potem tudi mnogovrstne vrbe, navadni lešnik, navadna jelša in več družih pomladanskih cvetlic.

— (Nedolžen in kriv.) Iz Celja se nam piše: 15. t. m. je začela se tukaj doba letošnjih porotnih sodnij. Prvi je stal pred sodnijo nek Anton Kulec zaradi oskrumbe. A bil je za nedolžnega izpoznan. Ravno ta Kulec pa se je imel zagovarjati še zaradi drugega zločina. Napadel je bil namreč enkrat pri Radgoni neko Marijo Vinkovič, jo bil po glavi, ter jej vzel 1 gld. 40 kr. denarja. Žugal ji je, da jo ubije, ako mu skritega denarja ne da. Zatoženec je 30 let star delavec, oženjen, oče treh otrok. Svoj drugi zločin izgovarja s tem, da je bil pijan. A porotniki so ga vendar obsodili na 6 let teške in poostrene ječe.

— (Tatvina.) Na Kamenu je bilo nemu kmetovalcu pokradeno svinjsko meso. Nij se precej moglo zvedeti, kdo je pokradel klobase in meso; a črez par dnij je pa vendar, baje po nekem dekletci, prišla tatvina na dan; iz ravno te vasi je o pol noči neki dolgo-

prstež poskušal dobro mesnino dobiti, a nij mogel skozi okno h klobasam zlesti, gre torej po svojega manjšega brata, učenca družega razreda, ter ga skozi okno notri stlači, da mu klobase in drugo skozi okno izdaje. — Tamali, ki še v šolo hodi, je bil dosedaj neki še pošten in vedno mej pridnejšimi učenci. Starejega pa je menda Bog sè slepoto zaznamoval — klobase je pa menda ovohal — kali? Eni tretji brat je pa lanskega leta — kakor pripovedujejo svojo predrznost proti žandarmeriji z življenjem plačal. Po takšnih razmerah se nij čuditi 10 letnemu dečku!

— (Vozil) je — piše se iz Bohinjske Bistrice — še mlad žganjepivec nekemu oštirju na Bistrici gnoj na njivo. Zvečer, ko neha voziti, in predno otide domov, se precej dobro žganja naleze. Stopivši iz veže se takoj v gnojni koš uleže in vola samega vozariti pusti. Vol ne poznavši drugih potov, kakor po katerih je gnoj vozil, krene naravnost po njih na njivo, pride do kupa gnoja, in ker dalje in nazaj ne more, obstoji, in tako je celo noč z žganjarjem vred tam stal, ne da bi se bil gospodar njegov zbudil, dasiravno je uže nekoliko snežilo. Drugo jutro, ko se dan naredi, se le se probudi in otide domov. Uboga živina pri takih gospodarjih.

— (Ponarejen desetak.) Z Notranjskega se nam piše 16. t. m.: Pretečeni teden je bil v restavraciji železnični na Rakeku ugrabljen nek železnični čuvaj jedne ogerske železnice, dostojen na Laze pod Planino, ker je vrtek pive s ponarejenim desetakom plačati hotel. On se je izgovarjal, da ga je dobil pri neki železnični kasi in da nij poznal, da bi denar ponarejen bil, a pomagalo nij nič, moral je v Logatec v luknjo, kamor so ga žandari spremili.

— (Potresi) so zdaj posebno po Štajerskem začeli večkrat ponavljati se, in sicer prav hudi, da okna pokajo in se ljudje iz spanja bude. Letošnje leto je zares jako znamenito v vsakem obziru.

— (Požar.) 9. t. m. je knez Windischgrätzov gozd v Pohorji na spodnjem Štajerskem pogorel. Ogenj je uničil 50 oralov mlade hoste in je škoda jako velika, ker je nasajanje mnogo stoškov prizadejalo. Treba bode let in let, da bo na taistem mestu tak lep gozd za-

pripovedoval je marsikatero anekdoto, razlagal razne razmere, ki so zadevale lekarnico, dohodnike ali kupce, njegovega gospodarja le karničarja in gospodarjevo rodbino, s katero je skup obedoval. Gospa Sullivanova se je zanimala za vsako reč, ki je zanimala Viljema, in vsak je lahko videl, da se je stari oče z dečkom bolj razveseljeval, kot je sam hotel kazati se; kajti če prav je imel oči v tla vprte ter se je delal, kot bi ne poslušal, slišal je vendar vse, kar se je govorilo; to se je pozneje po gostem pokazalo, ko je v svojem govoru kot po naključju ta ali oni predmet omenjal. Redkoma je za kaj poprašal in bilo bi to tudi popolno od več, ker gospa Sullivanova je za oba dovolj izpraševala. Le redkokrat se je očitno izrazil, po priliki pa je izrekel kako nepotržno ali zaničljivo besedo o posameznih rečeh ali o svetu sploh; s tem je le izražoval svojo nezaupnost v človeško naturo, svojo nezaupnost v poštenost in krepost ljudi, ker je kot je bilo uže omenjeno, starega moža najbolj značilo. Pri tej priči se je živost Viljemu nekoliko poglela; kajti ljubil je vsakega človeka ter mu zaupal, besede

starega očeta in glas, s katerim so bile izrečene, so pa pritiskale na njegovo mlado dušo; a vlašna kot je bila njegova mladost in veselo njegovo srce, vrnila se mu je nagloma prejšnja živahnost in pripovedaval je dalje kot poprej. Viljem se nij bal starega očeta, ki nikdar nij bil oster z njim, ki se celo nikdar nij vtikal v odgojevanje gospe Sullivanove; vendar se je časih zaradi njegovega nesočutja z njegovim toplim srcem čutil nekoliko potrtega, če prav je komaj vedel, zakaj. Ko so pri sedanjih priliki na zadnje jeli govoriti o True Flintu in njegovi rejenki, bil je gospod Cooper nenavadno pust in zbadljiv, in ko je prižgal svetilnico, da bi šel spat, rekel je, da prav dobro ve, da bode Jerica Flintu le v veliko skrb in zadrego in da je bil norec, ker je nij precej poslal v ubožnico.

Po odhodu starega moža je bilo tiho dolgo časa v sobi; potem pa je Viljem vskliknil:

„Mati, zakaj pa stari oče črti ljudi?“

„Viljem dragi, saj jih ne črti.“

„Ne menim ravno, da jih črti, — ne mislim, da bi jih ravno sovražil, a podoba je,

da se na nobenega dosta ne zanaša, ali ne mislite vi tudi tega?“

„Da, mislim tako; oče kaže to kaj zelo, odvrnila je gospa Sullivanova. A na tebe, dragi Viljem, se močno zanaša in za celi svet bi ne hotel, da bi se tebi pripetilo kaj neprijetnega; rad ima tudi gosp. Flintu in —“

„O, da, to dobro vem; tudi jaz to mislim. A oče ne misli ravno dobro o ljudeh in zdi se mi, da ne veruje, da bi se kdo dobro ponašal in —“

„Ti misliš na to, kar je rekel o mladi Jerici?“

„Res, pa Jerica nij edina. To me je le napotilo o tem govoriti, a zapazil sem to uže čisto, zlasti pa, odkar sem stran od doma in le enkrat na teden sem dohajam. No, vi veste, da vse dobro mislim o gospodu Bray'i; ko pa sem denes pripovedoval, koliko dobrega da stori in kako ljubeznjivo ravna s staro gospo Morrisovo in njeno bolno hčerjo, zdel se mi je stari oče, kot bi tega ne veroval ali da iz tega ali onega uzroka ne drži mnogo o tem.“

(Dalje prih.)

rastel, kakor je bil ta. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

— (Obsojeni.) Razbojniki, ki so pred nekaterimi meseci pri sv. Vincentu v Istri napali poštni voz, oropali in zaklali poštnega kondukterja, bili so te dni obsojeni v Rovinji, v temni ječi ostati vse svoje žive dni.

— (Tatvine v Trstu.) Piše se: Nekemu vozniku, ki je peljal v soboto blago iz skladišča, zmanjka naenkrat žaklja s smokvami. Kmalu potem sta dva policaja dobila tri fakine, ki so ga tirali, a zbežali, zagledavši policaje. Voznik pa je tožen, da je bil s tatovi sporazumljen; zato so ga zaprli. — Po ulici „via di Vienna“ je nesel nek fakin sodček sardelj, zagledavši, da gre policaj urno za njim, spusti ukradeno blago na tla, ter jo popiha. — Nek klobučarski pomočnik brez dela pa je bil zasačen, ko si je naložil ravno šest gnjatij, 25 salamij in nekaj denarja iz neke prodajalnice. — V ulici „via donata“ so zvečer v soboto tatovi prišli v hišo neke ženske, ko je doma nij bilo in so jej ukradli 60 gold. denarja in vse, kar se je dalo nesti. Vse to se je zgodilo v soboto.

— (Psa) je v Brniku na Štajerskem ostrupil neznan človek nekemu gospodu, da bi se s tem maščeval. Velik, lep pes v krčmi pri svojem gospodu naenkrat pade na tla, potrepetal in pogine. Človek, ki je psu zaval, je neznan.

Razne vesti.

* (Le igrajte v loterijo!) Ko je bil morilec Francesconi obešen, so hoteli nekateri ljudje po nepravem potu naenkrat obogatiti, pa so stavili zato po več števil v loterijo in kolikor mogoče dali na nje, da bi tudi dobili več. Tiste dni so, kakor dunajski časniki poročajo, samo na Dunaji zastavili prijatelji in prijateljice loterije nad štiri sto tisoč forintov! — Loterijske kase pa so se napolnile, kakor še nikdar do zdaj, nespametni igralci pa so ostali z dolgim nosom.

* (Štirinajstletni junak.) Rumunski list „Vulturulu“ poroča: Mlad Bulgar iz Sristova, Štefan Monov, star mej 13 in 14 leti, bojeval se je pri Zajčarji z izredno hrabrostjo. Ranjen pade končno na pol mrtev. Bil je prenesen v paračinsko, pozneje v belgradsko bolnico, in akoravno je imel 16 ran in 6 krogelj v telesu, je vendar ozdravel in se nahaja zdaj v Rusiji, kamor ga je general Novoselov vzel soboj. Ta mladi junak je dobil odlikovanje od kneza Milana in od generala Černjajeva.

* (Slep student) je na visoki šoli v Derhamu naredil poskušnjo za doktorja filozofije z najboljšim uspehom. Uže poprej je prejel večkrat darila za izvrstna dela. Zove se Marston.

* (Na potu umrl.) Ko je 6. t. m. vlak prišel na kolodvor v Mladi Boleslavi, bil je v nekem vozu IV. reda popotnik mrtev najden. Na staciji prej je jedel in pil, potlej govoril s svojimi tovariši, naenkrat pa obmolknil, da so mislili, da je zaspal. A ko se voz ustavi, vidijo, da je trd.

* (Umrl) je v Parizu Fr. Buloz, urednik najrazširjenjega francoskega lista „Revue des deux Mondes“, kateri list je tudi on utemeljil. Imel je to lastnost, da za prvo delo nij plačal nobenega pisatelja, češ, da ima uže čast zadosti.

* (Gledališče pogorelo) je 15. t. m. v Kristianiji (glavnem mestu Norvegije, 68.000 prebivalcev).

Listnica opravištev: G. J. M. — č v Servoh. Res je, da ste poslal; pomota se je vrnila pri razpošilje anju. — G. Andrej B. v Pulji. Vse v redu — pomota. — Slav. Brano društvo v Borovnici. Smo dobili.

Loterijske srečke.

V Trstu 13. januarja: 85. 46. 80. 83. 81.
V Linci 13. januarja: 4. 54. 75. 39. 67.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Dunajska borza 18. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61	glid.	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67		90	
1860 drž. posojilo	112		50	
Akcije narodne banke	819		—	
Kreditne akcije	142		40	
London	125		30	
Napol.	10		1/2	
C. k. cekini	5		94	
Srebro	116		70	

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescience du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prane, i na jetrah; žlez naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenčke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Frešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vseh pranih in čutnih bolečin, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnij, in to zaprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescience prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescience popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresnja morem zopet pisati. Za-adi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav čisto in okusno hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš adani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zlahčali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescience in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescience zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne hvalečnosti in poponega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprevajenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Küllerja, c. kr. vojašk. oskrb.

nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Revalescience je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V piehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 unt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescience-Biscuiten v pušicah in Revalescience-Chocolatée v prahu 12 tas 1 glid. 50 kr., 24 tas 2 gl.

at., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-Ischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah in kazenicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. K. J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschn. v Zadru pri Androviču. (67)

Mlad človek,

nemškega in slovenskega jezika v besedi in pismu popolnomo zmožen, želi dobiti službo diurnista. Več v administraciji tega lista. (11)

Štev. 882.

(10—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1877 se začne 18. januarja t. l., in sicer za vse pse brez izjeme. Posestniki psov naj si najdalje do 1. februarja t. l. preskrbijo marke, za katere plačajo pri mestni blagajnici takso 2 goldinarjev.

Z ozirom na §. 14 izvrševalnih pravil za pobiranje pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, da o pravem času takso vplačajo, ker od dne 1. februarja t. l. naprej bodo vsi eni psi, kateri se na ulicah dobijo in nemajo za letos veljavne marke takoj od konjača polovljeni.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 16. januarja 1877.

Lepa vila

s hlevi, na tržaški cesti, krasno ležeča, blizu fabrike za tobak, se po ceni prodaje.

Natančneje poroča o tem administracija tega lista. (416—10)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje Gabriel Piccoli, lekar na dunajski cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr.
1 steklenica ustne vode . . . 60 kr.
(3—33)

Jedina trgovina na Dunaji!

katera je ugodna za tako slabe čase, sklenila je cene blaga še za 30% znižati in ta je

Kineškega srebra fabrikna zaloga

H. Bettelheima & Co.,

Dunaj, Kärntnerstrasse 14, v bazarju.

Veljalo je na primer.

	prej	sedaj		prej	sedaj
6 žlic za kavo	gl. 3.50	gl. 1.50	1 posodica za turški tobak	gl. 4.—	gl. 1.50
6 navadnih žlic	7.50	2.75	6 mal. tas za sladkor	3.50	1.20
6 nožev za obed	7.50	2.75	1 posodica za maslo	3.—	1.50
6 vilic	7.50	2.75	3 korke s podobami	3.—	kr. 90
1 vel. žlica za juho	5.—	2.50	1 par svečnikov	6.—	gl. 3.—
1 mleko	3.—	1.50	1 majolka za čaj	8.—	gl. 6.—
1 moka skledica z žlico	6.—	3.—	1 posoda za olje i oset	8.—	gl. 5.—

Posebno za darila pripravno!

6 nožev,	vseh 24 komadov v elegantnem etuiju namesto gl. 24 samo 9 gl. 50 kr.	6 desertnih nožev,	vseh 24 komadov v elegantnem etuiju namesto gl. 26 samo gl. 9.75.
----------	--	--------------------	---

Najnovejša pasta za čiščenje zlatnine, srebrnine in kineškega srebra, škatljica 25 kr., 6 škatljic gl. 1.20.

Jako lepe tase, majolke za kavo in čaj, service za čaj, stojalca za pogrnene mize, girandole, posipalci za sladkor, čašice za jajca in garniture za jajca, posodice za zobotrebe, sponke za servijete itd. itd. Na vzunaj razpošilja se točno in vestno proti poštnemu povzetku. Na zahtevanje dopošilja se tudi razločeni cenik brezplačno. (142—21)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.